

tas kottiga laudu wabbele nink waotust päle, et wessi häste wäljajosep, ni kui kohu-pimast, kui seira tahhetas tetta. Kui wessi om häste wäljajooseknu, siis wõetas kiik kottist wälja, hõerutas kätte waijel penikeses nink puistetas laudu päle kuijuma. Kui temma om ärrakuijonu, siis omma jahhu walmi.

Kartohwli-jahhu wõip terwe ajastaig aidan piddada, nink kui wega nink solaga kedetas, nink weidi raswa man-nupantas, saap hääd, maggusat roga.

Kartohwli-jahhu tetta ka weel tõist wiss. Kartohw-lid lahhetetas torest wäitsega lohukeselt ärra nink pan-tas neid liblukesse rami pääl parrajan rihe lämnen par-sile kuijuma, nink kui nemma omma ärrakuijonu, siis las-tas kiwwil penis jahwatada.

Saksamaal sökkutas kedetuid kartohwliid pallawalt suurde tõrduhe, waotas lawwakesi päle nink puistetas laudu päle eddimält agganid nink siis weel mulda, et sug-guke tuult mannu ei sa. Sedda prugitas lehmile nink ge-ule sddas nink wõip ülle talwe kewwajani piddada. Innemisse mast ei kõlba temma toiduses, sest et kartohwli tõrdun pea hapnema lõwa.

Meije söwwame tigest sdamest, et mes meije siin rik-kutuide kartohwlide paigale-pandmisest nink prukimisest tallorahwale lühhidelt olleme oppuses nink juhhatamises üllespandnu nink awalikus tennu, mitmale peas tullu-lit ollema.

W. v. S.

Narrilased,

Kellest meie tänuawuses Kalendris lühhidelt tahhame juttustada, on üks perrefas rahwa suggu Ma-ilmas, mis — ehk tedda kül ei külweta egga kanta — isseenesest roh-kest kossub ja siggineb. Kes Narrilasi weel ep olle näi-nud egga nende tempusi kulnud, wõiks arwata et mõnda mis nende ello kaitist ja asjaajjamisest tunnistame üsna tulest olleks wõetud, agga ommetegi on kōik selge tõssi mis

ellades sai ollema. Nimmetud Narrilased kairwad püsti kahhe jalla peal ja on muidogi pea aego meie sarnatsed: arst al, paun peal, pauna peal rist ja risti otsas nup, — agga sest tūtkist meist teistwist, et nende nuppus middagi warra ei leita! Sest ep se siis tulleb et nemmad hääd nõu ja mõistlikko õppetust pōlgawad ja kōik tūhja lobbis semist ussuwad, mis rummalus nink pettus nende kõrwa tõstwad. Kes neile ial tūelikko ja kassolikko asja sowib, wihkawad nemmad kui waenlast; agga kes neile meletumāt nõu annap, selle jutto peawad nad kallimaks kui Ewan-geliumi sõnna. Jubba selle lūhikesse tähendamise läbbi wõip iggamees Narrilasi mu rahwa ulgast üllesseida, siiski tahhame mõnne tūtki neist rākida mis nende tujjo weel awalikkumaks teeb. — Et meie kohhal — Jummal olgo tännatud! — Narrilasi ei olle, sellepärast wõime fulgumata suga nende kōmbeid malida.

Õsitateks sago siin nimmetud nende immelik kassuka luggu. Narrilaste maal olli jubba wannast sadik wiisk wõetud lamba nahhast kassukaid kanda, mis kuida igga-üks teab üks soe ihhokatte on. Kui kaua nisuggune kas-suka kandmine nende seas jubba ülleswõetud, sedda ei teadnud kegi, agga rāgiti ennemuisteses juttudes, et alg-misest esimenne rahwa suggo ilma kassukata ellanud ja talwel wāgga külmetanud; selle peale atkand mõningad ühhe ja teise ellaja nahka kehha ümber māsšima, mis ka waewaline suggo olli sest et keddagi nahha parkimist ei mõistnud. Wiimaks olli — mõnne saa aasta eest üks mees Jummal armu läbbi mõistust sanud, nahka parkimisega pehmeks tehha, ja et lamba nahk willakam kui titse ja pōrsa nahk olli, sellepärast teggid Narrilased endale par-gitud lamba nahhast kassukad, ja tundsid peagi selgeste, mis kallis assi nisuggune soe pehme kassukas lialti pakk-sel talwel olli. Et rahwal nisuggused kassukad jubba issa-issa pōtwest pārritud otsego lodud nahk iggaühhe selga ol-lid kaswanud, sest wõib arwata kui armsad neil nende kassukad ollid; wāe kaup a üks wõeras kassuka tah-tis wōtta, seal olleks igga Narrilane ennemine ello kui